

Sygn. akt II W 424/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSR Jacek Kulesza

Protokolant : Natalia Pietraszek

po rozpoznaniu dnia 24 października 2016 r.

sprawy **K. M.**, syna J. i T. z d. D., ur. (...) w T.,

obwinionego o to, że

w dniu 06.04.2016 r. w K. ul. (...) kierując samochodem D. (...) nie korzystał z pasów bezpieczeństwa podczas jazdy, jednocześnie wykonywał manewr wyprzedzania na przejściu dla pieszych, kierował pojazdem niezaopatrzonym w gaśnicę oraz trójkąt ostrzegawczy,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 1 pkt 5 oraz art. 97 kw;

orzeka

1. Obwinionego K. M. uznaje za winnego tego, że w dniu 06.04.2016 r. w K. ul. (...) kierując samochodem D. (...) niezaopatrzonym w gaśnicę, nie korzystał z pasów bezpieczeństwa podczas jazdy, oraz jednocześnie wykonywał manewr wyprzedzania na przejściu dla pieszych, tj. popełnienia wykroczenia, z art. 96 § 1 pkt 5 kw. w zb. art. 97 kw. w zw. z ar. 9§ 1 kw. i za to na ww. podstawie skazuje go, zaś na podstawie 96 § 1 pkt 5 kw. w zw. z ar. 9 § 1 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w wymiarze 500 (pięćset) złotych.

2. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz 50 złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt. II W 424/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy i ujawnionego w toku rozprawy głównej sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 kwietnia 2016 r. około godz. 22:40 w miejscowości Z. na ul. (...) kierował pojazdem m-ki D. (...) o nr rej. (...) bez zapiętych pasów bezpieczeństwa. Kierowca wyprzedził inny pojazd na przejściu dla pieszych. Ponadto pojazd nie miał na wyposażeniu gaśnicy.

K. M. w toku postępowania wyjaśniającego nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień, zaś na rozprawę główną się nie stawił.

Sąd zważył co następuje:

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym zeznania świadków sprawstwo K. M. odnośnie przypisanego mu wykroczenia nie budziło w ocenie sądu wątpliwości.

Zdaniem sądu na walor wiarygodności zasługują zeznania funkcjonariuszy policji tj. A. B. i A. W. (1), którzy ujawnili popełnione przez obwinionego wykroczenie drogowe. A. B. wskazał, że zauważył jak pojazd D. (...) wyprzedził inny pojazd na przejściu dla pieszych, kierowca zaś podczas jazdy nie korzystał z pasów bezpieczeństwa. Po zatrzymaniu pojazdu policjanci stwierdzili brak gaśnicy w pojeździe. Dodał, że obwiniony był arogancji wobec nich. W toku postępowania sądowego świadek nie był pewny czy obwiniony nie otwierał bagażnika czy otworzył go mówiąc do nich „szukajcie”.

A. W. słuchany jedynie w toku postępowania sądowego nie wiele pamiętał, kojarzył, że obwiniony nie wyszedł z samochodu mówiąc, że mogą pisać co chcą. Dodał, że kierowca takie przyrządy jak gaśnica czy trójkąt winien mieć tak ulokowane żeby przedstawić je w miejscu kontroli.

Świadkowie nie mieli powodu, by narażając się na odpowiedzialność karną oraz dyscyplinarną, zeznawać w toku niniejszego postępowania nieprawdę. Wskazać należy także, że jako funkcjonariusze policji mają do czynienia wielokrotnie z podobnymi sytuacjami stąd ich percepcja odnośnie zauważania takich wykroczeń jest większa niż przeciętnego obywatela. Wskazać też trzeba, iż zdarzenie miało miejsce na jednej z głównych ulic miasta K., zatem późna pora nie była przeszkodą do zaobserwowania jak zachowywał się kierowca pojazdu. Okoliczności negatywnie wpływającej na ocenę zeznań nie może stanowić fakt, iż w toku postępowania jurysdykcyjnego wyżej wymienieni pewnych okoliczności sprawy nie pamiętali. Znajduje to pełne uzasadnienie w charakterze wykonywanej przez nich pracy zawodowej, wymagającej podejmowania wielu, nierzadko podobnych czynności w sprawach analogicznych do niniejszej.

W świetle tak ukształtowanego materiału dowodowego sąd uznał, iż obwiniony swoim zachowaniem zrealizował ustawowe znamiona czynu z art. 96 § 1 pkt 5 kw. w zb. art. 97 kw. w zw. z art. 9§ 1 kw. Sąd jedynie zmienił opis czynu eliminując stwierdzenie, iż obwiniony kierował pojazdem niezaopatrzonym w trójkąt ostrzegawczy. Wskazać bowiem należy, iż świadek A. B. przesłuchiwany na etapie postępowania wyjaśniającego nie wskazywał, iż obwiniony nie posiadał trójkąta ostrzegawczego. W toku zaś postępowania sądowego nie był w stanie dokładnie odtworzyć przedmiotowego zdarzenia. Zatem powyższą okoliczność/wątpliwość sąd rozstrzygnął na korzyść obwinionego.

Wymierzając obwinionemu karę za przypisany mu czyn sąd wziął pod uwagę – zgodnie z dyspozycją art. 33 § 1-4 k.w. szereg okoliczności mających wpływ na jej wymiar.

Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu, cele indywidualne kary wobec obwinionego oraz cele prewencji generalnej w zakresie społecznego oddziaływania kary.

Do okoliczności obciążających wymiar kary sąd zaliczył to, iż obwiniony figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k.8, 24). Taką okolicznością był również fakt, iż obwiniony popełnił wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, które mogło pociągnąć poważne skutki (wyprzedzanie na przejściu dla pieszych). Niewątpliwie obwiniony rażąco naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Arogancka postawa obwinionego podczas kontroli drogowej również jest okolicznością obciążającą.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał, że kara 500 zł grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego oraz stanowi realną represję karną. Obwiniony jest w stanie ponieść konsekwencje majątkowe wymierzonej przez sąd kary grzywny, albowiem jest młodą osobą i uzyskuje dochody w wysokości 800 zł., nie ma też nikogo na utrzymaniu. Spełni ona także swoje cele zapobiegawczo-wychowawcze oraz odniesie pożądany skutek w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

O kosztach i opłacie orzeczono na mocy art. 118 § 1 i 119 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz wydanym na podstawie art. 118 § 4 kpsw. rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z dnia 15 października 2001 r.) - w szczególności § 1 ust. 1 tegoż rozporządzenia - oraz na podstawie art. 3 ust. 1 i 21 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach

karnych. Na tej podstawie sąd zasądził od obwinionego opłatę w wysokości 50 złotych oraz zasądził zryczałtowane koszty postępowania w kwocie 100 złotych.

Wobec powyższego sąd orzekł jak wyżej.